

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

Η αξιολόγηση στην εκπαίδευση χρησιμοποιείται ως διαμορφωτικό και επιταχυντικό μέσο βελτίωσης της παρεχόμενης εκπαίδευσης. Στη διδακτική πράξη ο όρος αξιολόγηση χρησιμοποιείται για να δηλώσει τη διαδικασία με την οποία επιδιώκεται η μέτρηση ποιοτικά και ποσοτικά της μάθησης ως αποτέλεσμα της διδασκαλίας και της χρήσης των προσφορότερων διδακτικών μέσων με σκοπό έναν επιθυμητό βαθμό επίτευξης των διδακτικών στόχων που έχουν τεθεί . Η αξιολόγηση θεωρείται ως ένα από τα αποτελεσματικότερα εκπαιδευτικά εργαλεία για την προαγωγή της μάθησης .

Στόχος της αξιολόγησης

Βασικός στόχος της αξιολόγησης του μαθητή είναι η ανατροφοδότηση της εκπαιδευτικής διαδικασίας και ο εντοπισμός των μαθησιακών ελλείψεων, με σκοπό τη βελτίωση της τροφοφερόμενης σχολικής εκπαίδευσης και τελικά την πρόοδο του μαθητή. Ειδικότερα η αξιολόγηση του μαθητή αποσκοπεί:

- στη διαπίστωση της επίτευξης των στόχων της μάθησης,
- στο σχεδιασμάτων επόμενων σταδίων της μάθησης,
- στη διερεύνηση και αποτύπωση της ατομικής και συλλογικής πορείας των μαθητών, των ικανοτήτων, των ενδιαφερόντων και των ιδιαιτεροτήτων τους σε όλα τα επίπεδα και στάδια κατάκτησης της γνώσης,

- στην ποιοτική αναβάθμιση συνολικά της εκπαιδευτικής διαδικασίας, η οποία στοχεύει στην ενίσχυση και ενθάρρυνση των μαθητών αλλά και στη δημιουργία κινήτρων μάθησης,
- στον εντοπισμό των μαθησιακών δυσκολιών και των ελλείψεων των μαθητών με στόχο το σχεδιασμό κατάλληλων παρεμβάσεων για τη βελτίωση της διδακτικής διαδικασίας,
- στην καλλιέργεια ερευνητικού πνεύματος, στην ανάπτυξη της ικανότητας επίλυσης προβλημάτων και στην απόκτηση γνώσεων και δεξιοτήτων μέσα από διαθεματικές προσεγγίσεις,
- στην απόκτηση υπευθυνότητας από τους μαθητές μέσα από διαδικασίες συλλογικής εργασίας και αυτοαξιολόγησης και
- στην ενίσχυση της αυτοπεποίθησης και αυτοεκτίμησης των μαθητών και συνολικά στη συγκρότηση της προσωπικότητάς τους,
- στην απόκτηση μεταγνωστικών ικανοτήτων εκ μέρους των μαθητών μέσα από τον έλεγχο και τη διαχείριση της μάθησής τους

Μορφές Αξιολόγησης

1. Αρχική ή Διαγνωστική Αξιολόγηση:

Εφαρμόζεται κυρίως στην αρχή της μαθησιακής διαδικασίας, αλλά και κατά τη διάρκεια της, και αποσκοπεί στον προσδιορισμό του επιπέδου των γνώσεων και των εμπειριών, των ενδιαφερόντων και τον εντοπισμό των πιθανών δυσκολιών που αντιμετωπίζουν οι μαθητές. Στόχος της είναι αφενός να αποτυπώνεται το προϋπάρχον γνωστικό επίπεδο και αφετέρου να προσδιορίζονται τα αίτια που επιδρούν ανασταλτικά στη μάθηση, ώστε να σχηματιστούν τα μέτρα πρόληψης και αντιμετώπισης των μαθησιακών προβλημάτων. Με την έννοια αυτή, ο

εκπαιδευτικός προσπαθεί να προσαρμόσει τις μαθησιακές διαδικασίες στο επίπεδο, τις δυνατότητες και τις ιδιαιτερότητες κάθε μαθητή, με σκοπό να οδηγήσει όλους τους μαθητές στην επίτευξη των επιδιωκόμενων διδακτικών και παιδαγωγικών στόχων.

2. Διαμορφωτική ή Σταδιακή Αξιολόγηση:

Εφαρμόζεται κατά τη διάρκεια της διδασκαλίας, έχει κυρίως πληροφοριακό χαρακτήρα και αποσκοπεί στον έλεγχο της πορείας κάθε μαθητή προς την κατάκτηση των συγκεκριμένων εκπαιδευτικών στόχων. Οι τελικές διαπιστώσεις προκύπτουν από τον παιδαγωγικό, δημιουργικό, μαθησιακό διάλογο μεταξύ εκπαιδευτικού και μαθητών, με βασικό σκοπό να εξαχθούν οι πληροφορίες που απαιτούνται για την πιθανή τροποποίηση του σχεδιασμού ή της διδακτικής μεθόδου, προκειμένου οι μαθητές να επιτύχουν τους επιδιωκόμενους στόχους.

3. Τελική ή Συνολική Αξιολόγηση:

Πρόκειται για ανακεφαλαιωτική αλλά και ανατροφοδοτική διαδικασία, προκειμένου να εκτιμηθεί ο βαθμός επίτευξης των διδακτικών και παιδαγωγικών στόχων, σε σχέση με τους προκαθορισμένους ως τελικούς στόχους. Ουσιαστικά συγκρίνεται το μαθησιακό επίπεδο κάθε μαθητή με αυτό που διέθετε πριν και η ομαδική επίδοση της τάξης σε σχέση με την προσδοκώμενη και επιδιωκόμενη.

Βασικές αρχές της Αξιολόγησης:

- Η αξιολόγηση της προόδου των μαθητών είναι διαρκής και σκόπιμη λειτουργία, η οποία ενσωματώνεται στη διαδικασία της διδασκαλίας και της μάθησης.
- Η αξιολόγηση των μαθητών βασίζεται κυρίως στη εκτίμηση της επίδοσης τους με βάση συγκεκριμένα κριτήρια, τα οποία προκύπτουν από τους στόχους μάθησης, και όχι στη σύγκριση με τους συμμαθητές τους.
- Η αξιολόγηση των μαθητών αφορά όχι μόνο τις αποκτηθείσες γνώσεις αλλά και την απόκτηση δεξιοτήτων, καθώς και τη διαμόρφωση στάσεων, αξιών και συμπεριφορών.
- Η αξιολογική διαδικασία πρέπει να χαρακτηρίζεται από διαφάνεια, αξιοπιστία, αντικειμενικότητα και εγκυρότητα. Οι στόχοι και τα κριτήρια αξιολόγησης πρέπει να είναι σαφή και να γνωστοποιούνται έγκαιρα στους μαθητές. Γίνονται γνωστά επίσης και τα αποτελέσματα της αξιολόγησης, τα οποία χρησιμοποιούνται προς όφελος των μαθητών.
- Η αξιολόγηση των μαθητών αφορά τόσο την επίδοσή τους όσο και την πρόοδο που επιτυγχάνουν σε σχέση με τις πρότερες επιδόσεις τους.
- Κατά τη διαδικασία αξιολόγησης χρησιμοποιούνται ποικίλες μέθοδοι ανάλογα με τους στόχους, το περιεχόμενο και τη διδακτική προσέγγιση του γνωστικού αντικείμενου. Οι μέθοδοι αξιολόγησης πρέπει να είναι κατάλληλες για την ηλικία, τις μαθησιακές ανάγκες και τις εμπειρίες των μαθητών.
- Κατά την αξιολόγηση λαμβάνονται υπόψη τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των μαθητών και ο ατομικός τρόπος και ρυθμός μάθησης. Επίσης, λαμβάνονται υπόψη παράγοντες, όπως το

στάδιο της γλωσσικής ανάπτυξης των μαθητών, καθώς και οι ευκαιρίες που έχει κάθε παιδί για μάθηση στο κοινωνικό και οικογενειακό του περιβάλλον.

- Οι μαθητές με αναπηρίες (Α.Μ.Ε.Α.) αξιολογούνται με βάση τις γενικές αρχές της αξιολόγησης. Όσον αφορά τους σκοπούς της αξιολόγησης των ατόμων αυτών, ιδιαίτερη προσοχή πρέπει να δίνεται στις δυνατότητες που ανέπτυξε και αξιοποιεί ο μαθητής σε σχέση με την καθημερινή ζωή. Επίσης, ιδιαίτερη έμφαση πρέπει να δίνεται: α) στην αρχή της ολόπλευρης εκτίμησης της παρουσίας του μαθητή, ώστε η αξιολόγηση να μην εστιάζεται μόνο στις αδυναμίες του, β) στην παρωθητική αρχή της αξιολόγησης (ενθάρρυνση της προσπάθειας) και γ) στη συσχέτιση των δεδομένων της αξιολόγησης με το εξατομικευμένο εκπαιδευτικό πρόγραμμα του κάθε μαθητή. Θα πρέπει επίσης να συνεκτιμάται η επιτυχής παρακολούθηση της τάξης από το μαθητή, δηλαδή ο βαθμός της ένταξης του, καθώς σκοπός της αξιολόγησης είναι και η συγκέντρωση πληροφοριών για τη λήψη αποφάσεων σε σχέση με τις ειδικές εκπαιδευτικές παροχές που πιθανόν χρειάζεται ο μαθητής.
- Σε όλες τις μορφές αξιολόγησης πρέπει, ανάλογα με την ηλικία και την πνευματική του ωρίμανση, να εμπλέκεται και ο μαθητής αξιολογώντας την προσπάθεια του και, βοηθούμενος από τους εκπαιδευτικούς, να αποκτά όλο και αποτελεσματικότερες δεξιότητες αυτοαξιολόγησης.

Τεχνικές της Αξιολόγησης

Οι τεχνικές της αξιολόγησης συναρτώνται άμεσα με τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά, τους στόχους και το περιεχόμενο του γνωστικού αντικειμένου. Συνδέονται με βασικές οργανωτικές - επικοινωνιακές περιστάσεις που διασφαλίζουν το παιδαγωγικό περιεχόμενο της αξιολόγησης. Στοχεύουν στη διερεύνηση του γνωστικού αποτελέσματος, αλλά ταυτόχρονα δίνουν έμφαση στην ικανότητα απόκτησης και διαχείρισης της γνώσης και στην πολλαπλή εφαρμογή και χρησιμοποίηση της, ενώ επίσης μπορεί να αναδεικνύουν τις επικοινωνιακές δεξιότητες και τη μαθησιακή "ταυτότητα" κάθε μαθητή.

Στις τεχνικές αξιολόγησης περιλαμβάνονται οι γραπτές ή προφορικές εξετάσεις με ερωτήσεις κλειστού ή ανοιχτού τύπου, ο ημιδομημένος δυναμικός διάλογος μεταξύ των συμμετεχόντων στη μαθησιακή διαδικασία, οι συνθετικές δημιουργικές - διερευνητικές εργασίες (σχέδια εργασίας), η συστηματική παρατήρηση, ο φάκελος εργασιών/δελτίο του μαθητή, η αυτοαξιολόγηση του μαθητή ή η αξιολόγηση από τους συμμαθητές του, ο συνδυασμός διαφορετικών τεχνικών (π.χ. τεστ και προφορική εξέταση) κ.λπ.

Μέσα έκφρασης του αξιολογικού αποτελέσματος

Το αποτέλεσμα της αξιολόγησης (π.χ. ο βαθμός) δεν είναι αυτοσκοπός ούτε μέσο ιεράρχησης και ταξινόμησης των μαθητών αλλά βασικός μοχλός "κινητοποίησης" του σχολείου και του εκπαιδευτικού για τη λήψη ενδεδειγμένων παιδαγωγικών και διδακτικών μέτρων, που αναβαθμίζουν την παρεχόμενη εκπαίδευση.

Επικεντρώνοντας την προσοχή μας γενικότερα στην παιδαγωγική αποστολή του σχολείου και ειδικότερα στην

ανατροφοδοτική λειτουργία της αξιολογικής διαδικασίας καθώς και στους μαθησιακούς στόχους του Δ.Ε.Π.Π.Σ., θεωρούμε ότι εγγύτερα στους σκοπούς και τους στόχους του Δ.Ε.Π.Π.Σ. και των συνακόλουθων Α.Π.Σ. βρίσκεται η περιγραφική μορφή έκφρασης του αξιολογικού αποτελέσματος, ιδιαίτερα για τις μικρές τάξεις του δημοτικού σχολείου. Μέσα από αυτήν παρέχεται η δυνατότητα περιγραφής των επιδόσεων του μαθητή με περισσότερη σαφήνεια και πληρότητα. Έτσι κατανοούνται από τους μαθητές και τους γονείς όχι μόνο οι αδυναμίες και οι ελλείψεις του μαθητή, αλλά ακόμη και σημαντικές πτυχές της σχολικής προσπάθειας, της συμμετοχής και της δραστηριότητας του μαθητή.

Με αυτή τη μορφή έκφρασης - ανακοίνωσης του αποτελέσματος της αξιολόγησης ελαχιστοποιείται ή και εξαλείφεται η πίεση για βαθμοθηρία και στείρα απομνημόνευση, καθώς και ο υπέρμετρος ανταγωνισμός που δημιουργείται ανάμεσα στους μαθητές. Πολύ περισσότερο όμως, μέσα από την περιγραφική αξιολόγηση, στο επίκεντρο της αξιολογικής διαδικασίας βρίσκεται η ατομική πορεία μάθησης του μαθητή, από την οποία αναδεικνύονται αφενός τα ενδιαφέροντα, οι ανάγκες και οι προσωπικές ιδιαιτερότητες του και αφετέρου επισημαίνεται η επίδραση των παραγόντων που εμπλέκονται στην οργάνωση και την υλοποίηση των διαδικασιών μάθησης.

Για τις ανάγκες των μεγαλύτερων τάξεων του Δημοτικού και του Γυμνασίου, διαπιστώνεται η αναγκαιότητα χρησιμοποίησης της περιγραφικής μορφής έκφρασης του αξιολογικού αποτελέσματος σε συνδυασμό με τους παραδοσιακούς τρόπους ποσοτικής έκφρασης, που είναι καλό να διαθέτουν μεγάλο εύρος κλίμακας.

Η αξιολόγηση για τη μάθηση δηλώνει ότι συνεπάγεται την αξιοποίηση των μεθόδων αξιολόγησης. Αυτή η μορφή εδράζεται στην παραδοχή ότι οι μαθητές θα μπορέσουν να βελτιώσουν σημαντικά την επίδοσή τους στο σχολείο, αν κατανοήσουν το σκοπό και την

ωφελιμότητα της προσφερόμενης μάθησης και αν αντιληφθούν ότι οι στόχοι μπορούν να κατακτηθούν .

Η αξιολόγηση, εκτός από τελικό, έχει κυρίως διαμορφωτικό χαρακτήρα, αποσκοπεί δηλαδή στο να ελέγξει και να προαγάγει, μέσα από την ανατροφοδότησή της, την επίτευξη των στόχων της διδασκαλίας . Πρόκειται λοιπόν για μία αξιολόγηση που πραγματοποιείται σε όλη τη διάρκεια του διδακτικού χρόνου και δεν αφορά αποκλειστικά στον έλεγχο του μαθητή, αλλά στον έλεγχο του διδακτικού έργου.

Έτσι οι μαθητές χρειάζεται να:

- Επεξεργάζονται πηγές και κείμενα .
- Βρίσκουν οι ίδιοι κατάλληλες πληροφορίες, τις ταξινομούν με κριτήρια, τις επεξεργάζονται, τις διασταυρώνουν και τις παρουσιάζουν με φαντασία και πρωτοτυπία .
- Χρησιμοποιούν κατάλληλα και εύστοχα το διδακτικό υλικό .
- Κατανοούν, κρίνουν και αξιολογούν με κριτήρια συμπεριφορές .
- Τροποποιούν τις απόψεις τους και υπερβαίνουν στερεότυπα .
- Προχωρούν σε προσωπικές συνθέσεις .
- Αναλαμβάνουν την οργάνωση δραστηριοτήτων και εκδηλώσεων .
- Συνεργάζονται αποτελεσματικά .

ΜΕΛΕΤΗ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ

Σκοπός της διδασκαλίας του μαθήματος

Ο γενικός σκοπός της Μελέτης του Περιβάλλοντος είναι η απόκτηση γνώσεων και η ανάπτυξη δεξιοτήτων, αξιών και στάσεων, που επιτρέπουν στο μαθητή να παρατηρεί, να περιγράφει, να ερμηνεύει και σε κάποιο βαθμό να προβλέπει τη λειτουργία, τους συσχετισμούς και τις αλληλεπιδράσεις του φυσικού και ανθρωπογενούς περιβάλλοντος μέσα στο οποίο αναπτύσσεται η ανθρώπινη δραστηριότητα στο χώρο και στο χρόνο, με τρόπο ώστε να οδηγείται στη συνειδητοποίηση των πλεονεκτημάτων και της ανάγκης για αειφόρο ανάπτυξη του πλανήτη. Η διαδικασία αυτή αποσκοπεί στη δημιουργία μιας σφαιρικής αντίληψης για τη ζωή που συνιστά κυρίως την ανάπτυξη γνωστικών διασυνδέσεων και αλληλεπιδράσεων μεταξύ διαφορετικών αντικειμένων, στις οποίες η έμφαση δίνεται στην αντιμετώπιση του μαθητή ως

Ειδικοί σκοποί

Μέσα από τη Μελέτη του Περιβάλλοντος επιδιώκεται ο μαθητής:

- Να διαμορφώσει τις απαραίτητες διαθέσεις και στάσεις που θα τον βοηθήσουν να ενταχθεί ομαλά στο φυσικό, κοινωνικό και πολιτισμικό περιβάλλον του.
- Να καλλιεργήσει την πνευματική σχέση με το Θεό, να εδραιώσει την αγάπη προς τον άνθρωπό και να αναπτύξει ευαισθησία και αλληλεγγύη με τους συνανθρώπους του.
- Να αποκτήσει θετική στάση για την *ευρωπαϊκή ιδέα*.

- Να αποκτήσει βασική εμπειρία και γνώσεις, ώστε να αξιοποιεί την Πληροφορική και τη Σύγχρονη Τεχνολογία.
- Να εμπλουτίσει το λεξιλόγιό του και να διευρύνει την επικοινωνιακή του

Προτεινόμενες δραστηριότητες και μέσα διδασκαλίας .

Τα είδη των δραστηριοτήτων που προτείνονται στη Μελέτη Περιβάλλοντος ενδεικτικά είναι:

- Παρατήρηση, περιγραφή, ερμηνεία της λειτουργίας του φυσικού και κοινωνικού περιβάλλοντος
- Έρευνα για τη διαπίστωση ενός προβλήματος και αναζήτηση προτάσεων και λύσεων για την αντιμετώπισή του
- Επισκόπηση απόψεων
- Ολοκληρωμένα σχέδια εργασίας (projects)
- Μελέτη περίπτωσης.
- Παιχνίδια ρόλων
- Δραματοποιήσεις και θεατρικά παιχνίδια
- Εργασία σε ομάδες
- Αξιοποίηση πηγών και μέσων απόκτησης γνώσης (βιβλιοθήκες Η/Υ, εργαστήρια, πληροφορίες από ειδικούς)
- Οργανωμένες εκπαιδευτικές περιηγήσεις στο φυσικό ή ανθρωπογενές περιβάλλον
- Μετακίνηση και επιτόπου μελέτη των στοιχείων του περιβάλλοντος
- Εξωσχολικές δραστηριότητες (εκδρομές, επισκέψεις, Μουσειακή Εκπαίδευση κ.λπ.)
- Δράσεις που ενισχύουν την αλληλεπίδραση με την τοπική κοινωνία

- Συμμετοχή των μαθητών σε τοπικά αλλά και διεθνή δίκτυα πληροφοριών και προγραμμάτων
- Αξιοποίηση όλων των μορφών της Τέχνης

Μέσα διδασκαλίας

Τα μέσα διδασκαλίας πρέπει να συμβάλλουν στην επίτευξη του σκοπού και των στόχων που τέθηκαν παραπάνω. Διδακτικά εγχειρίδια, αλλά και άλλα διδακτικά υλικά για το μαθητή βοηθούν τον προβληματισμό, την έρευνα, την ευαισθητοποίηση και την απόκτηση σφαιρικής αντίληψης τόσο για το φυσικό όσο και για το κοινωνικό περιβάλλον.

Το πρόσθετο διδακτικό υλικό μπορεί να είναι κάθε μέσο που παρέχεται στο σχολείο, όπως:

Βιβλία (από τη βιβλιοθήκη του σχολείου ή των μαθητών)

.Διαφάνειες

Βιντεοταινίες, μαγνητοταινίες

Χάρτες, άτλαντες, υδρόγειος σφαίρα

Μακέτες

Προπλάσματα

Λογισμικό για τους Η/Υ

Παιδαγωγικό υλικό από το διαδίκτυο

Υλικό από τα Μ.Μ.Ε.

ΣΧΕΔΙΟ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ

ΔΙΔΑΚΤΙΚΗΣ ΕΝΟΤΗΤΑΣ Γ ' ΤΑΞΗΣ

ΕΝΟΤΗΤΑ 3

« Μέσα συγκοινωνίας και μεταφοράς »

- Απευθύνεται σε μαθητές Τρίτης τάξης .
- Σύνολο μαθητών 18 από τους οποίους 7 αλλοδαποί με αρκετά καλή γνώση της ελληνικής .
- Η ενότητα έχει σχεδιαστεί να ολοκληρωθεί σε **3** διδακτικές ώρες.

Στόχοι

- Να συγκρίνουν τα μέσα συγκοινωνίας και μεταφοράς στον άξονα του χρόνου.
- Να ονομάσουν και να καταγράψουν τα μέσα συγκοινωνίας και μεταφοράς άλλοτε και τώρα.
- Να ταξινομήσουν τα μέσα συγκοινωνίας και μεταφοράς σε στεριά, θάλασσα και αέρα.
- Να συνδέσουν την παρουσία συγκοινωνιακών και μεταφορικών δικτύων για την κάλυψη συγκεκριμένων αναγκών του ανθρώπου.

Λεξιλόγιο

Οι μαθητές αναμένεται να οικειοποιηθούν, σε διαφορετικό βαθμό καθένας, το βασικό λεξιλόγιο της ενότητας: μέσα συγκοινωνίας, μέσα μεταφοράς, τροχοφόρα, δίτροχα, τρένο, μετρό, τραμ, τρόλεϊ, βυτιοφόρο, πλοίο, ταχύπλοο, αεροπλάνο, ελικόπτερο, ποδήλατο, πεζός, οδηγός Κώδικας Οδικής Κυκλοφορίας (Κ.Ο.Κ.), ατυχήματα, κυκλοφοριακή αγωγή, τροχονόμος, σχολικός τροχονόμος, διάβαση πεζών.

Διασύνδεση των μαθητών με την ενότητα

Οι μαθητές συζητούν τον προκαταβολικό οργανωτή, ώστε να προετοιμαστούν για το θέμα που θα μελετήσουν.

Παρατηρούν τα μέσα συγκοινωνίας και μεταφοράς στον άξονα του χρόνου και συζητούν (εκφράζουν τις **απόψεις** τους) για την εξέλιξή τους και τη χρησιμότητά τους στην ζωή μας. Θα αναδειχθούν οι δυσκολίες καθώς και οι κίνδυνοι που αντιμετωπίζουν οι άνθρωποι στις μετακινήσεις τους και στη μεταφορά των προϊόντων τους . Από τους αλλοδαπούς μαθητές ζητάμε να μας περιγράψουν τα μέσα μεταφοράς της Πατρίδας τους , να τα συγκρίνουν με τις Ελλάδας και να μας ανακοινώσουν εμπειρίες αρνητικές και θετικές που είχαν με τα μέσα στην Πατρίδα τους και στην Ελλάδα

Διαθεματικές δεξιότητες

Δημιουργία μικτών ομάδων .

Συνεργασία με άλλα άτομα σε ομαδικές εργασίες, δεξιότητα της επικοινωνίας (ομιλία, ακρόαση, ανάγνωση, γραφή, επιχειρηματολογία, διάλογος κ.τ.λ.),

η αξιοποίηση γνώσεων και η υιοθέτηση αξιών κατάλληλων για τη διαμόρφωση προσωπικής άποψης στη λήψη αποφάσεων.

Πηγές/υλικά.

Κώδικας Οδικής Κυκλοφορίας, εγκυκλοπαίδεια, σχετικά CD και διαδίκτυο, διαφάνειες .

Αξιολόγηση

Η αξιολόγηση αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της διδασκαλίας κάθε αντικειμένου. Για μια ολοκληρωμένη αξιολόγηση είναι αναγκαίο να καθορίζεται:

- τι αξιολογείται,
- πώς αξιολογείται,
- για ποιο σκοπό αξιολογείται,
- ποιος αξιολογεί.

Η θεματική και μεθοδολογική προσέγγιση του μαθήματος «Μελέτη του Περιβάλλοντος» ευνοεί τη χρησιμοποίηση εναλλακτικών μορφών αξιολόγησης, όπως είναι οι διαδικασίες κατάκτησης της γνώσης με βιωματικό κυρίως τρόπο και ιδιαίτερα τα σχέδια εργασίας στα οποία παρέχεται η δυνατότητα μελέτης ενός θέματος από διαφορετικές επιστημονικές προοπτικές με έμφαση στην αξιοποίηση των κυριοτέρων χαρακτηριστικών της διαθεματικής προσέγγισης.

Αξιολόγηση στον Κοινωνικό και Συναισθηματικό Τομέα

- Συζήτηση στην τάξη ή και ανά μαθητική ομάδα για τα κύρια ερωτήματα:
- «Πώς συνεργαστήκαμε στην ομάδα;»
- «Πώς νιώθω; / Πώς νιώθουμε;»
- «Τι μπορούμε να κάνουμε για να συνεργαζόμαστε και να περνάμε καλύτερα;»
- Επίσης, συμπληρώνουν τις ασκήσεις τελικής αξιολόγησης, που υπάρχουν στα σχολικά βιβλία με ομαδική εργασία.
- Ο εκπαιδευτικός θα αποφασίσει εάν και με ποιο τρόπο θα γίνει επιμερισμός έργου στην ομαδική άσκηση αξιολόγησης.

Διαμορφωτική αξιολόγηση

Ελέγχεται αν ο μαθητής μπορεί :

1. Να ταξινομεί με κριτήρια, να συγκρίνει, να διατυπώνει υποθέσεις, να καταλήγει σε συμπεράσματα, να αιτιολογεί και να επιχειρηματολογεί τεκμηριώνοντας με στοιχεία τα επιχειρήματα και τις απόψεις του.
2. Να αναρωτιέται και να ελέγχει τη διαδικασία με την οποία μαθαίνει .

Αυτοαξιολόγηση.

Να διατυπώνει αυτοερωτήσεις του τύπου:

- Τι μου έχει μείνει απ ' όσα μελέτησα;
- Πώς έκανα τη μελέτη μου;
-

Στην **τελική αξιολόγηση** μπορεί να δοθεί και ένα σταυρόλεξο με έννοιες που αναφέρονται στο βασικό λεξιλόγιο της ενότητας υπό τύπου test ,ώστε να καταδειχθεί ο βαθμός επίτευξης του μαθησιακού στόχου.

Σχέδιο Εργασίας

Βιωματική δραστηριότητα - Δραστηριότητες

- Πραγματοποιείται επίσκεψη σε πάρκο κυκλοφοριακής Αγωγής ή προσκαλείται να μιλήσει στην τάξη ένας τροχονόμος ή ο σχολικός τροχονόμος.
- Οι μαθητές , με βάση τις εμπειρίες τους, συζητούν και φτιάχνουν το δικό τους **σχεδιάγραμμα**: ποια μέσα συγκοινωνίας χρησιμοποιούν στις καθημερινές τους μετακινήσεις (σχολείο, αγγλικά, γυμναστήριο, επισκέψεις σε φίλους ή συγγενείς κ.ά.), ποια μέσα συγκοινωνίας έχουν χρησιμοποιήσει στα ταξίδια τους (διακοπές, εκδρομές κ.ά.) και, τέλος, ποιο μέσο οδηγούν οι ίδιοι (οι μαθητές) και ποιες διαδρομές κάνουν μ' αυτό (Αλληλεπίδραση).
- Δραστηριότητα **ελεύθερης έκφρασης**. Οι μαθητές ζωγραφίζουν ένα μέσο μεταφοράς του μέλλοντος όπως το φαντάζονται και περιγράφουν τα χαρακτηριστικά του (πόσο γρήγορο θα είναι, ποιος θα το οδηγεί, πού θα κινείται κ.ά.).
- Κείμενο ανάλυσης εννοιών, στο οποίο ορίζονται τα μέσα συγκοινωνίας και μεταφοράς, **ταξινομούνται** σε μέσα της στεριάς, της θάλασσας και του αέρα, παρουσιάζονται τα διαφορετικά είδη και, τέλος, επισημαίνεται η σημασία τους στη ζωή μας.
- Οι μαθητές ταξινομούν σε πίνακα τα μέσα συγκοινωνίας και μεταφοράς που συζητήθηκαν στην τάξη (της στεριάς, της θάλασσας και του αέρα).
- Ταξινομούνται και τα μέσα που μας ανακοινώνουν οι αλλοδαποί μαθητές τα οποία πιθανόν δεν υπάρχουν στην Ελλάδα.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. Ασωνίτης , Π ., *Η αποτίμηση της επίδοσης του μαθητή στο Δημοτικό σχολείο στο πλαίσιο της διαθεματικής προσέγγισης της γνώσης* , διαθέσιμο στο δικτυακό τόπο : <http://epirus.sch.gr/> 14/4/2007 .
2. Κουλουμπαρίτση, Α.Χ. , Μουρατιάν Ζ. και ομάδα εκπαιδευτικών (2004) *Σχέδια Εργασίας στην Τάξη και στην Πράξη. Στόχος - Τρόπος - Αξιολόγηση*. Αθήνα: Πατάκης.
3. Ματσαγγούρας, Η.Γ. (2000) *Ομαδοσυνεργατική Διδασκαλία και Μάθηση*. Αθήνα: Γρηγόρης.
4. Ματσαγγούρας, Η.Γ. (2003) *Η Διαθεματικότητα στη Σχολική Γνώση: Από την Εννοιοκεντρική Αναπλαισίωση στα Σχέδια Εργασίας*. Αθήνα: Γρηγόρης.
5. Μπενέκος, Α. (1984-1985) Τα Νέα Αναλυτικά προγράμματα και Βιβλία και η Μελέτη του Περιβάλλοντος. Στο «Τα Νέα Αναλυτικά Προγράμματα και τα Βιβλία για Μαθητές και για Δασκάλους». Αθήνα: Διδασκαλική Ομοσπονδία Ελλάδας.
6. Παπάς , Γ. , *Αξιολόγηση και μάθηση* , διαθέσιμο στο δικτυακό τόπο : <http://epirus.sch.gr/> 14/4/2007 .
7. ΔΕΠΠΣ Μελέτη διαθέσιμο στο δικτυακό τόπο , <http://www.pi-schools.gr/>
- 8.Βιβλίο του μαθητή Μελέτη Γ` τάξη
- 9.Βιβλίο του Δάσκαλου Μελέτη Γ' τάξη